

Programevalueringsrapport 2022

Ekstern fagfelle:

Signy Irene Vabo

Universitetet i Oslo

Institutt for statsvitenskap

Dato:

28. februar 2023

Bakgrunnsinformasjon

Programevalueringsrapporten for 2020 ble, på grunn av pandemien, levert 8. juli i 2021. Det er ikke gjennomført noen programevaluering for 2021.

Rapporten bygger på tilsendte rapporter og notater, møter med undervisningsleder Simon Nerby (25.1, 14.2 og 15.2), samt samtaler med en rekke ansatte involvert i undervisningen og to studentrepresentanter i møter organisert via Zoom (14. og 15.2). Oversikt over søkertall og gjennomstrømning er ikke mottatt.

Instituttet har fått ny ledelse og har gjennomgått flere endringer i løpet av de to siste årene. Det har vært en betydelig vekst i staben som følge av flere samtidige hendelser: Eldre ansatte har gått av med pensjon og nye fagfolk er rekruttert inn i stillingene; fusjonsdiskusjonen med SAMPOL har medført overføring av fem professorer, større prosjekter, en rekke stipendiater, DIGSCORE mm.; og instituttet har i tillegg rekruttert flere nye ansatte. Endringene har resultert i en bredere sammensetning av kompetansen i instituttets stab. Offentlig politikk, offentlig administrasjon og organisasjonsteori har fortsatt en sentral rolle, men i tillegg omfatter nå instituttet forskning med større vekt på demokrati og politisk atferd. Som en følge av endringene er har nye forskningsgrupper kommet til.

Det etableres en revidert internasjonal master fra høsten 2023 og begge masterutdanningene har skiftet navn med vekt på politikk og «governance» – til erstatning for det tidligere administrasjon og organisasjonsvitenskap og «public administration» (MASV-AORG har blitt til MASV-GOV og MASV-MPA har blitt til MASV-GLGOV). Navneskiftet skjedde dels som en presisering av hva programmet «alltid» har tilbudt studentene, dels som en anerkjennelse av at instituttet har endret karakter. Mens statsvitenskap historisk har stått sentralt, så var dette ikke tidligere reflektert i masterprogrammets tittel. Det er dermed ikke behov for å endre innholdet i GOV-masteren som en direkte følge av navneendringen. Inntrykket fra samtaler med ansatte og ledelsen er imidlertid at det skjer stadig endrings- og fornyingsarbeid i den hensikt å øke kvaliteten på utdanningen. Og etableringen av GLGOV-masteren fra høsten 2023 vil kreve betydelige endringer i GOV-masteren, da de to programmene nødvendigvis må ses i sammenheng.

Evaluering av studieprogrammet

1. Økt valgfrihet – reduksjon av masteroppgavens omfang

Det er påfallende lite valgfrihet for studentene på GOV, med ett valgfritt emne i 2. semester. Sammenliknet med andre masterstudier er dette svært begrenset. Mangel på valgfrihet kan

oppfattes negativt, spesielt når den nye GLGOV blir lansert fra høsten 2023. Her vil studentenes valgfrihet bli betydelig større. Temaet større valgfrihet kom opp i samtaler både med de ansatte og med studentene. Studentene sammenlikner GOV-masteren med andre masterprogrammer, og oppfatter større valgfrihet som positivt i seg selv. Mulighet for et praksis-emne, som tilbys ved en del andre masterprogram, nevnes spesielt. Studentene beskriver dessuten de valgfrie emnene som viktige for deres endelige valg av tema for masteroppgaven, de oppfatter at undervisning i disse emnene synliggjør en del muligheter for dem. Studentene legger også vekt på at det kan være fordelaktig overfor en arbeidsgiver mer spesifikt å vise fram hva du har hatt undervisning/tatt eksamen i.

Mangel på valgfrihet i GOV-masteren gjør at studentene vanskelig kan dra på utveksling, i motsetning til hva som vil være tilfellet på den nye GLGOV-masteren. Måten de valgfrie emnene er organisert på tillater heller ingen spesialisering – innen offentlig politikk eller organisasjonsteori.

Det er dermed flere gode grunner til å frigjøre betydelig mer tid til valgfrie emner. Mest fleksibilitet for studentene vil åpenbart oppnås gjennom å frigjøre et helt semester med 30 sp. Alternativt kan ett av de obligatoriske emnene som det er relativt enkelt/mulig å ta eksamen i ved andre studiesteder (for eksempel kvalitativ eller kvantitativ metode) legges i et «utvekslingssemester» slik at omfanget av valgfrie emner dobles til 20 sp.

Dette kan selvsagt diskuteres, men det er antakelig lite hensiktsmessig å kutte ut GOV320 og GOV322 som i dag utgjør en faglig grunnstamme i masteren. Det synes heller ikke aktuelt å redusere omfanget av obligatoriske metodeemner, jfr. pkt. 9 under. Dersom instituttet ønsker å frigjøre ett semester for valgfrie emner er det derfor en forutsetning at masteroppgavens omfang reduseres. Det kan det uansett være gode grunner til. De studentene vi snakket med satte pris på at arbeidet er strukket over et studieår, fordi det gir rom for modning og prosess. Jeg vil tro at det å arbeide effektivt over så lang tid med en selvstendig oppgave også vil kunne bli oppfattet som krevende. En uttelling på 60 sp gir uansett forventninger om et betydelig mer omfattende og «vitenskapelig» arbeide enn en masteroppgave med mindre uttelling. De fleste studenter skal ikke bli forskere, og har ikke behov for den ekstra treningen dette måtte gi. En reduksjon av oppgaven til mellom 40 og 50 sp vil gi rom for et semester med flere valgfrie emner.

Instituttet må altså velge mellom økt valgfrihet for studentene og (reell) mulighet for utveksling på den ene siden og det å opprettholde eksisterende omfang på master. Slik jeg oppfatter det er det flest og best argumenter for økt valgfrihet.

Det er gjort et arbeide knyttet til sensorveiledning av masteroppgaver, som instituttet ikke tidligere har hatt. Forslagene er gjort tilgjengelig for programevaluator, men er foreløpig ikke vedtatt eller diskutert i fellesskap. Dette er et verdifullt arbeide. Den videre diskusjonen av disse veiledningene må åpenbart ta høyde for en eventuell endring i masteroppgavens omfang.

2. Forholdet mellom masterprogrammene

Det uttrykkes bekymring blant enkelte ansatte for at etableringen av den reviderte GLGOV-masteren kan sette GOV-masteren i skyggen, både hva angår satsing og pedagogikk. Programmene bør etter min oppfatning ha klare og ulike profiler, og av den grunn være forskjellige. Men det vil være viktig at programmene ikke gir fordeler til en studentgruppe som oppfattes urimelig blant studentene. Det vil også være viktig at den nyskapingen og kvalitetsutviklingen som faktisk skjer på GOV-masteren tydelig kommuniseres overfor studentene.

Hva studentene vil oppfatte som urimelige forskjeller er et empirisk spørsmål. Det er imidlertid sannsynlig at spørsmålet om valgfrihet (jfr. pkt. 1) er viktig, og at studentene også på GOV-masteren gis større valgmuligheter og muligheter for utveksling. Det forutsettes i planene for GLGOV at studentene skal kunne ta valgfrie emner på GOV. Det bør planlegges for at utvekslingen mellom programmene skal gå begge veier – slik at GOV studentene også får tilgang til emner på GLGOV. Så langt er det kun snakk om en eller annen form for praksis (GOV371) og det selvorganiserte emnet (GOV372). Men det er planlagt å utvikle ytterligere valgfrie emner med utgangspunkt i GLGOV-masteren, og i fremtiden kan emner utvikles i fellesskap mellom de to masterne. Tilsvarende, dersom programemnene på GOV-masteren (GOV320 og GOV322) åpnes for GLGOV-studenter, så bør GOV-studenter få tilgang til programemnene på GLGOV (GOV351 og GOV355).

Spørsmålet om problembasert læring i GLGOV vil være et pre som vil skape utfordringer eller misnøye for GOV-studentene – og vice versa – ble tatt opp av enkelte ansatte. Så langt er det metodeemnene som skal gå på tvers av programmene, og mitt inntrykk er at disse også på GOV er preget av en problembasert pedagogikk og nødvendigvis ikke vil fremstå som svært forskjellige fra andre emner for GLGOV-studenter. Om det å bli tilbudt emner som er mer eller mindre problembasert blir en utfordring for dem som underviser og for studentene er det for øvrig vanskelig å ha noen oppfatning om før konseptet er iverksatt på GLGOV. I verste fall blir det komplisert, mens pedagogikken på de to programmene i beste fall vil utfylle hverandre – og over tid samkjøres på tvers av de to programmene.

Med mange felles emner risikerer programmene å miste sin egenart. Mens GLGOV har det globale perspektivet som fellesnevner, har GOV organisasjonsteori og offentlig politikk. Blant noen ansattes legges det vekt på at den «Bergensskolen» som over tid er etablert i GOV-programmet representerer en fordel som det kan være verd å ta vare på. Det er nødvendig å diskutere hvordan egenarten i GOV-masteren bør utvikles når programmene nå skal endres. Det er etter min oppfatning viktig at hvert av masterprogrammene har en tydelig faglig profil, som gir seg uttrykk i obligatoriske emner som forbeholdes programmets studenter. Dette er viktig for studentene som søker seg til programmet, men også for arbeidsgivere som skal ansette de uteksaminerte kandidatene.

3. Norsk- og engelskspråklige emner

Ønske om fleksibilitet på tvers av programmene trekker i retning av at flest mulig emner også på GOV blir engelskspråklige. Instituttet har etter hvert fått lang erfaring med å tilby parallelle emner på AORG og MPA (A og B-versjoner). Praksis er at felles engelskspråklige emner følges opp med seminarer på begge språk, og i noen tilfeller tilbys enkelte forelesninger også på norsk. Dette kan være ressurskrevende – men er samtidig mindre ressurskrevende enn å kjøre hele emner i to versjoner. Studentene vi snakket med opplever det enklere å forstå og lære på eget morsmål og de oppfatter det som åpenbart relevant å kunne norsk fagspråk for fremtidig jobb i Norge. Samtidig eksisterer det også et internasjonalt jobbmarked eller jobber som krever internasjonal kunnskap.

Det er en del av universitetenes samfunnsoppdrag å formidle et norsk fagspråk til studenter som skal ut i arbeid i norsk offentlig forvaltning, norske organisasjoner ol. Hvor mye samkjøring av emner på de to programmene som er formålstjenlig må selvsagt vurderes ut fra innretning og tilgang på undervisningsressurser. Etter min oppfatning bør det imidlertid også tas hensyn til behovet for å formidle et norsk fagspråk i det norskspråklige masterprogrammet. En løsning her er for eksempel at programfagene (GOV 320 og GOV 322) undervises på norsk.

4. De valgfrie emnene/«selectives»

Det er behov for å tilby noen eller alle de valgfrie emnene på GOV til studentene på den nye GLGOV. Arbeidet med å gjøre om «state of the art» emnene til ordinære valgfrie emner som dekker gitte tema med tilhørende pensum, heller enn å tilby en rekke forelesninger med «smakebiter» som er relativt løst koplet, bør derfor fullføres. Emnene bør fortsatt vise fram forskningsfronten, men uten den direkte koplingen til forskningen i de ulike forskningsgruppene som noen av emnene historisk har hatt. Emnene bør ha et konsistent innhold, mens det med fordel kan være fleksibilitet når det gjelder hva det legges (mest) vekt på og hva som velges på pensum – avhengig av den/de som til enhver tid har ansvar for emnet. Det er en mulighet å tilby emner som gir studentene mulighet for ytterligere spesialisering i offentlig politikk eller organisasjonsteori. Av de tre emnene som tilbys i dag oppfatter de involverte GOV 326 som mest «springende», med behov for en omfattende revisjon. GOV327 er allerede noe revidert, men kan ytterligere forbedres. GOV328 har et annet utgangspunkt og tilbys i stor grad allerede som et ordinært valgfritt emne.

Historisk har ideen med emnene vært å gi studentene innblikk i forskningen til de ulike forskningsgruppene, og med det invitere til valg av tema for masteroppgaver. Derfor har mange og ulike tema blitt dekket i det valgfrie emnet studentene velger å ta. Det å gi studentene innblikk i den faglige bredden i faget oppfattes som en god ide også av studentene vi snakket med, som utgangspunkt for deres valg av tema for masteroppgaven (jfr. pkt. 1 over). Dette kan i større grad oppnås dersom de valgfrie emnene reduseres til 5 sp, i stedet for dagens 10sp. Mindre emner gjør det mulig å tilby undervisning i flere temaer. En slik reduksjon vil bidra til at emnene kan tilpasses hva staben til enhver tid har kompetanse i og hvem som har anledning til å undervise det aktuelle semesteret. Et tilbud med mange og mindre emner krever imidlertid mer organisering og vil vært mer kostbart enn færre og større emner.

5. Studentenes kopling til forskningsgrupper

At studentene skal være koplet til instituttets forskningsgrupper inngår som en sentral del av tilbudet på masterprogrammet. Å inkludere studentene i forskningen og de faglige diskusjonene som foregår på instituttet kan åpenbart være formålstjenlig. Studentene vi snakket med oppfattet imidlertid at det som fremstår som et viktig pre for masteren i Bergen, i praksis ikke blir så viktig for mange av studentene. Det er stor variasjon i antall studenter pr. forskningsgruppe og det er svært ulikt hvordan forskningsgruppene fungerer. Studentene påpeker at det er svært varierende hvor mye de får ut av å delta i forskningsgruppene, ut over presentasjon av utkast til egen masteroppgave.

Det er logisk at forskningsgruppene fungerer på sine egne premisser, og det er viktig for den akademiske frihet at det ikke legges sterke føringer på det faglige arbeidet. Samtidig kan det være uheldig at tilbudet overfor studentene er såpass forskjellig. Det er etablert nye forskningsgrupper, og et revidert GLGOV-program må følges opp med endringer også i GOV-programmet. Det er en god anledning for instituttet til å diskutere studentenes kopling til forskningsgruppene, og hvilke alternative løsninger som finnes for (enda) bedre å oppnå formålet med å kople studentene til forskningsgrupper.

6. Kvalitetssikring

Etter tilbakemelding fra NOKUT arbeider universitetet med å forenkle kvalitetssikringssystemet, slik at det her blir endringer.

På instituttet vil det uavhengig av dette bli etablert koordinatorene for henholdsvis master og bachelorprogrammene, som vil avlaste undervisningsleder og som bl.a. bedre kan følge opp kvalitetsarbeidet.

7. Studentinvolvering

Undervisningsleder oppfatter å ha en god og positiv kontakt med studentene, blant annet organisert i regelmessige møter. Studentbarometeret har svært lav svarprosent, så det er usikkert om resultatene herfra er representative. Instituttet scorer likevel noe lavt på involvering av studenter.

Når vi spør studentene om involvering, så nevnes ikke behov for møter med instituttet og muligheter for å påvirke slik vi administrativt gjerne tenker omkring involvering. Studentene snakker om involvering som aktive læringsformer hvor de er i tett kontakt med undervisningsansvarlige, de tenker på muligheten for å være med på å invitere interessante, aktuelle og inspirerende foredragsholdere seminarer for studenter og de tenker på muligheter til å fungere som vitenskapelige assistenter og derigjennom bli involvert i forskningsarbeidet på instituttet. Dette er innspill instituttet kan ta med seg i det videre arbeidet med studentinvolvering.

8. Arbeidslivsrelevans

GOV scorer, på samme måte som mange andre samfunnsfaglige masterprogrammer, relativt lavt blant på arbeidslivsrelevans i Studentbarometeret. Studentene vi snakker med er opptatt av arbeidslivsrelevans. De oppfatter spesifikk kunnskap, for eksempel om statistikkprogrammet R, som direkte arbeidsrelevant. Med det som utgangspunkt ønsker de seg valgfrie emner, som gir dem grunnlag for å vise fram metode- og andre typer kunnskap. Studentene mener at det å kunne norsk fagspråk er arbeidsrelevant, på samme måte som det å beherske et engelsk fagspråk – fordi svært mange arbeidsplasser vil inngå i et internasjonalt fagmiljø. Mulighet for et praksis-emne nevnes som et pre, som studentene kunne tenke seg. Studentene oppfatter også at det er svært viktig for instituttet å reklamere for relevans på en bedre – og mye bredere – måte enn i dag. Dette er innspill instituttet kan ta med seg i det videre arbeidet med arbeidslivsrelevans.

Evaluering av enkelte emner

9. Metodeemnene

Lavt nivå og stort sprik i studentenes metode-kunnskaper er en utfordring både i bachelor og masterprogrammet. Det er bred enighet om at metodekunnskapene skal styrkes på begge nivåer. Det arbeides fra fakultetets side med å oppgradere metodeemnet på bachelornivå, til et nytt felles emne. Videre leverte en komite på instituttet, som har vurdert metodeundervisningen på masternivå, sin rapport den 15. januar 2023. Rapporten, som inneholder en rekke forslag til mulige endringer, er gjort tilgjengelig for programevaluator. I tillegg til å styrke nivået på studentenes metode-kunnskaper er det to sentrale mål med de forslagene som med rapporten legges fram for diskusjon. Det ene er å sidestille kvantitativ og kvalitativ metode i undervisningen, slik at begge blir verktøysfag. Det andre er å kunne tilby de studentene som ønsker det fordypning i en eller flere spesifikke metoder. I tillegg diskuteres problematikken med

at studentene som starter på mastergradsprogrammene har svært ulike forkunnskaper, og muligheten for å tilby et opplegg for frivillig oppdatering tas opp. I samtale med de ansatte kommer det også fram at mange studenter velger kvalitativ metode fordi dette oppfattes som enklest – i stedet for å velge metode som passer til den problemstillingen de ønsker å undersøke i masteroppgaven. Det er en utfordring å få studentene til å bruke mengden av eksisterende data som grunnlag for kvantitative analyser i deres masteroppgaver.

Det tilbys i dag 30 sp obligatorisk metode på masteren, som i utgangspunktet oppfattes som betydelig og slik sett tilfredsstillende. Designemnet (GOV332) undervises med en rekke praktiske øvelser som utgangspunkt, og oppfattes å fungere tilfredsstillende. Det kvantitative emnet (GOV321) er de siste årene tilbudt med en rekke illustrasjoner, men uten praktiske øvelser. Årsaken til det er dels pandemien og problemer med tilgang til programvare, dels at studentene ble oppfattet å ha for dårlig basiskunnskap. Øvelse i bruk av verktøy er imidlertid etterlyst av studentene, og undervisningen vil bli endret slik at det tilbys praktiske seminarer og gis praktiske øvelser når emnet tilbys inneværende år. Det kvalitative emnet (GOV 323) oppfattes av ansvarlige å fungere tilfredsstillende, etter at det er foretatt en del endringer de siste årene. Det er kuttet ned på forelesninger i vitenskapsteori, og tilbys noe mer praktiske øvelser. Oppsummert, så er det et ønske om å tilby mer praktisk øvelse og opplæring i spesifikke analyseverktøy i det kvalitative emnet. Men alle metodeemnene som tilbys i dag fungerer rimelig tilfredsstillende.

Det opplevde behovet for endring handler om tre forhold. Det *første* er ønsket om å tilby mer praktisk øvelse i det kvalitative emnet (GOV323). I dag opptar vitenskapsteori to forelesninger (av åtte), og det gis en forelesning omkring konseptualisering/operasjonalisering. Dersom det skal settes av mer tid til praktiske øvelser og opplæring i spesifikke verktøy må i alle fall forelesningene i vitenskapsteori flyttes til et annet sted i utdanningen – og tilbys som basis før metodeemnene (både i kvalitativ og kvantitativ metode). De ansvarlige mener at det ikke er hensiktsmessig å gjøre det kvalitative emnet til et rent verktøysfag, i betydningen at det kun blir konsentrert om å lære studentene konkrete teknikker. Også kvalitativ metode tar utgangspunkt i bruk av teori, slik at en forelesning omkring konseptualisering/operasjonalisering antakelig bør inngå som del av et revidert emne.

Det *andre* forholdet er et ønske om å gjøre studentene bedre i stand til å velge kvantitativ metode i masteroppgaven. Årsaken til at få studenter gjør det i dag kan være en oppfatning av at det er svært mye arbeid, som nevnt over. Men det kan også være at studentene ikke har et tilbud om opplæring som setter dem i stand til å bruke kvantitativ metode i oppgaven. For å gi et slikt tilbud må det gjøres plass til større grad av valgfrihet (jfr. pkt. 1 over). Et tilbud om 5 sp i stedet for 10 sp emner vil ytterligere øke mulighetene for å tilby spesialisert opplæring (jfr. pkt. 4 over).

For det *tredje* er det, som følge av etablering av den reviderte GLGOV-masteren, et ønske om å se undervisningen i de to masterprogrammene på tvers. Tanken er at nivået på undervisningen bør være omtrent lik. Det antas at det kan komme synergieffekter ut av at studentgruppene møtes, slik at dette vil være positivt for studentmiljøet. I tillegg er dette et ressurs spørsmål, ikke bare økonomisk, men også med tanke på til enhver tid tilgjengelige undervisningstimer i staben.

Oppsummert, så kan en løsning som imøtekommer disse ønskene være å flytte vitenskapsteori til forskningsdesignemnet (GOV332), slik en har valgt å gjøre i GLGOV-programmet. Med det vil det kvalitative (GOV323) emnet i større grad kunne tilby opplæring i konkrete verktøy. Det kvantitative emnet (GOV321) har i utgangspunktet anledning til å tilby opplæring i en grunnpakke av verktøy – selv om spørsmålet er hvor avansert det er realistisk å gjøre denne opplæringen gitt nivået på studentenes basiskunnskap. Metodegruppen argumenterer imidlertid

for at studentene bør kunne få mulighet til å velge ett eller flere tilleggskurs i kvantitativ metode som setter dem i stand til å gjennomføre fruktbare analyser i praksis – i en masteroppgave. Det vil kunne gjøre det enklere og mer sannsynlig at studenter velger å benytte kvantitativ metode i oppgaven (dersom problemstillingen de velger krever dette). Det er ikke vanskelig å være enig i denne vurderingen. Det fordrer imidlertid en reduksjon i andre emner, hvor en reduksjon i omfanget av masteroppgaven er foreslått (jfr. pkt. 1). Spørsmålet om å endre på designemnet og flytte dette fram til første semester bør antakelig avvende de erfaringene en gjør på GLGOV-masteren.

10. Porteføljen i organisasjonsteori

Det er ikke arbeidet videre med progresjonen i porteføljen fra bachelor til masterprogrammet, etter sist programevaluering for 2020. En er omforent om sammensetningen av teorikurs på masterprogrammet.

Når det gjelder masteremnet i organisasjonsteori (GOV320) ble dette endret fra høsten 2021, og det legges nå vekt både på klassiske teorier og aktuelle temaer. Det er krevende å møte alle studentenes, siden disse har svært ulike forkunnskaper. Også studenter uten særlig grunnlag i organisasjonsteori tas opp på masterprogrammet. De ansvarlige oppfatter imidlertid at emnet fungerer tilfredsstillende.

Oppsummering

Siden sist programevaluering har det skjedd store endringer på instituttet, både hva angår stabens kompetanse og omfang. Fra høsten 2023 etableres GLGOV som et sterkt revidert engelskspråklig masterprogram. At det nå skal etableres et nytt masterprogram gir gode muligheter for revisjon av GOV-masteren, som vil kunne profilere denne ytterligere og styrke kvaliteten i studietilbudet.

Rapporten peker i den anledning på flere momenter, som er utfyllende beskrevet i teksten over. De mest sentrale momentene er imidlertid:

- Den vel etablerte GOV-masteren må videreutvikles. Det er viktig at det omfattende endringsarbeidet som til enhver tid er pågående kommuniseres til studentene. Når det nå etableres et nytt masterprogram, bør det gjennomgående vurderes hvordan dette også kan tjene GOV-masteren. Det er viktig at profilen (for)blir klar og kommuniseres på en tydelig måte. Forskjeller mellom de to masteren kan være en fordel, men forskjellene bør ha en god begrunnelse slik at de ikke blir oppfattet som urimelige blant studentene.
- Valgfriheten for studentene på GOV bør økes og de valgfrie emnene bør fullt ut tilbys som ordinære emner (som 10 sp. eller 5 sp emner). Økt valgfrihet vil gi en reell mulighet for utveksling, det sidestiller GOV-studentene og GLGOV-studentene, det gir rom for valgfag også i metode for å bedre studentenes kunnskap her – og det gir mulighet for å tilby en spesialisering. Større valgfrihet fordrer imidlertid en reduksjon av masteroppgavens omfang.
- Det er behov for økt metodekunnskap for GOV-studentene og for å legge til rette for at studentene i større grad enn i dag gjør et kvalifisert/faglig valg av metode i masteroppgaven. Uavhengig av annonserte endringer på bachelornivå bør det tilbys mer undervisning i konkret bruk av spesifikke verktøy. Her finnes det flere tiltak som over tid og til sammen vil kunne tjene formålet, hvor endringer i det kvalitative emnet (GOV323) og i designemnet (GOV332) og det å tilby valgfag i spesifikke metoder synes mest nærliggende.

**Master's program in Politics and Governance of Global Challenges (MASV-GLGOV),
University of Bergen**

Program assessment report 2022

External referee:

Signy Irene Vabo
Universitetet i Oslo
Institutt for statsvitenskap

Date:

February 28, 2023

Background information

The last Program assessment report, on the Master's Program in Public Administration (MPA), is dated May 22, 2019. This program is still running, but will be replaced by a reformed Master's program in Politics and Governance of Global Challenges (MASV-GLGOV) starting in the Autumn 2023. The study program will thereby be substantially changed, putting global challenges in the forefront.

The current MPA-program is identical to the GOV-program, assessed in a separate report for 2022. In agreement with the department, the present program assessment report will comment only upon the planned GLGOV-program.

Whilst the task to develop and change the existing MPA-programme was initiated by the department leadership, a working group consisting of relevant staff members were appointed to redesign and develop the programme. This assessment report is built on the reform proposal for the revised English MA program, dated April 26, 2022 and the following case presentation, dated September 22, 2022, for final decision by the Department of Government. Furthermore, (group) meetings (via Zoom) were held with Deputy Head of Department, some of the involved employees, on January the 25 and February the 14 and 15.

The need to reform the method courses in both master's programs is commented upon in the Program assessment report 2022 for the Master's program in Politics- and governance – and will not be commented upon in the present report.

Evaluation of the study program

1. Reform background

For many reasons the two former master's programs – in Public Administration and in «Administrasjon og organisasjonsvitenskap» – have merged into one common program. Up until now the students have, respectively, been recruited from the Global South and Norway. Whilst the courses offered are practically the same (in A and B versions) and most of the teaching common for the two programs, seminars are customized to meet different needs among the two groups of students. Although efficient, the department wants to avoid offering two similar programs.

In addition, since the MPA was established in 1994, the competencies among the teaching staff have changed. Key teaching staff engaged in the program have retired, and the professional environment is reduced. At the same time, a considerable growth in new teaching staff now make it possible to separate the programs as well as to reform the thematic focus of the English master program. The revised program makes use of resources held by staff within the department with competences on global challenges and staff that (for the time being) can teach only in English.

The decision to focus on global challenges resulted from discussions among members of the staff. Offering this kind of broader political science approach, the aim is to position the new master program among similar programs offered internationally. There has not been any further examination of the demand for this particular kind of master program.

2. Recruitment of students

The knowledge level of the applicants to the existing MPA-program have been varied. For the reformed master's program, the intention is to recruit a diverse cohort of students – one third of students each from the global South; from OECD/EU countries; and from Norway. The idea to recruit Norwegian students is new to the program, the aim being to offer an alternative English language choice to the existing Norwegian GOV-master and help internationalize the departments "home-grown" student cohort.

Whilst the number of students from the global South applying for the limited number of 10 study places historically have been very large (500-600), this is reduced to approx. 200 for the revised master-program. The deadline for OECD/EU and Norwegian applicants is March 1st and April 15th respectively, and the final number of applicants is unknown at the moment of writing this report.

There may be several reasons for the considerable reduction in applicants from the global South. The program offered is significantly changed in content, from a generic MPA program to a more specialized political science education that might not be found to be as work relevant. The fact that the applicants were asked to write a motivation letter might have hindered some from applying. And, lastly, when advertised it was warned that a student fee could be introduced.

The reduced number of applicants is not perceived as a problem per se, as the changes in procedure for applying were meant to sort out the unqualified and unmotivated students. The worry is, however, that the program will no longer attract students from the global South. Already in the 2019 assessment report there were worries about the recruitment of students. The NORAD fellowship program ended in 2008 and the Quota program was discontinued by the Norwegian government in 2016. So far university education has been almost free in Norway, but from the coming study year a substantial yearly fee of NOK 187 000 per semester is introduced for non-EU and EEA students. In addition, Norway's high living cost is a barrier for self-financed students to move here.

If much less than one third of the accepted students in the reformed master's program is recruited from the global South, the aim of recruiting a diverse cohort of students will not succeed. Consequences for the running of the master-program may be limited, however, as qualified students from the OECD/EU countries and from Norway may fill the available study places.

3. Economic sustainability

The new GLGOV-master have 10 fixed study places but will accept 20 students. The aim is to expand the current 10 study places to 30. The process of gaining more fixed study places is started by the department but is cumbersome – it will certainly take time and there is a risk that it will not succeed.

Currently the department have economical means to finance this relatively high-cost program, with several pedagogical innovations, where project-based learning plays a key role (see below). As pointed out in the proposition, project-based learning is facilitation-heavy. The MA reform is considered as a pilot, and the plan is to test and evaluate the innovations. If successful, these may later be implemented in the Norwegian MA program as well.

The economical sustainability of running such a resource intensive master program has not yet been calculated. The plan is to evaluate the program after two years. Issues like professional quality, students' satisfaction, number of enrolled students and program completion would obviously be of interest, but the evaluation should also include the degree to which the program is dependent on increasing the number of fixed study places and the cost of the innovative pedagogical teaching methods.

Evaluation of courses

4. Teaching and learning format

To attract well qualified students, the GLGOV master will offer project-based learning (PBL). Elements of student-led and teacher-facilitated activities as seminars, workshops, conferences etc. will be introduced throughout the program. Assessments will be closely linked to the learning outcomes. In addition, a supervisory/advisory relationship will be established at the end of the second semester, to guide the students from their third semester and onwards.

In the third semester, students are given a choice between three options: "i) an external internship at a research institute, government organization, NGO or similar; ii) an "internal internship" of self-organized study at UiB where students chose 30 ECTS of elected courses from other UiB programs and/or a 10 ECTS self-taught course supervised by the MA program; iii) mobility or study abroad, either at a suggested "matched program" or self-selected (ERASMUS etc.)".

Overall, the new GLGOV program leave the students with considerable choice and the pedagogical ambitions are impressive. Highly skilled teaching staff is available, and some of the teaching staff have special competencies in PBL. The involved staff seems highly motivated to innovative their teaching. Innovation is hard to foresee, however, and the plan to let the program run as a pilot, evaluate the experienced gains, and then make necessary adjustments is therefore sensible.

5. Elective courses/specialisation

To offer the GLGOV-students the planned freedom of choice between elective courses in the second and third semester, it is a prerequisite that the portfolio of elective courses offered by the department is expanded. While only three 10-credit courses are currently offered by the GOV-master in the second/spring semester, the portfolio is suggested to include five or six courses offered both in the autumn and spring semester.

The GLGOV-website inform that "Elective courses in second semester must be chosen across the department's two master programs. The portfolio of master level elective courses at the Department of Government is subject to change and will vary over time". Indeed, for the second/spring semester electives can easily be coordinated between the two MA programs. For the third/autumn semester, however, the department have presently no elective courses to offer. The website mentions the possibility to choose from the whole UiB portfolio of master courses, but without further specification.

To implement the plans for elective courses in the revised GLGOV-program, there seems to be a need for a thorough revision also of the GOV-program. This is further commented upon in the Program assessment report 2022 for the Master's program in Politics- and governance. It is important that both the GLGOV- and the GOV-students benefit from these revisions. At the same time as there is an obvious need to coordinate teaching across the two study programs, their uniqueness should be underscored.

Furthermore, it is hard to see that one elective course in the Master's program in Politics- and governance could count as a specialization, as announced on the website. To work as an actual specialization, the courses offered should thematically go in depth. This is not the case for (at least two of the) the three elective courses currently offered by the GOV-master. In addition, there is probably a need for more than 10 credits for it to be perceived as an actual specialization.

A thorough revision of elective courses in the two study programs gives an opportunity to define what a specialization implies and what kind of specializations to be offered by each program.

Summary

The reformed Master's program in Politics and Governance of Global Challenges (MASV-GLGOV), starting in the Autumn 2023, offers an interesting approach to political science. It is well composed. Students are given considerable choice; internship is offered; specialisation is offered; and the program is well arranged for mobility or studying abroad. Great freedom of choice is balanced against two substantial program specific courses – which includes the understanding and conceptualising of global challenges. The pedagogical ambitions, building on project-based learning (PBL), is impressive.

To implement the well-planned program, however, there is a need to revise methods courses as well as selective courses in the GOV-master. In the short run there are economical means available to run courses in parallel and allowing for piloting the facilitation-heavy teaching planned. In the long run, however, there is a need to resolve the inherent challenges in integrating the two master programs, and to evaluate the economic sustainability of the GLGOV-master.